

בית משפט השלום בכפר סבא

28 יוני 2022

ת"א 32145-02-18

לפני כב' השופטת הבכירה, רחל קרלינסקי

התובע פלוני

נגד

הנתבעות
 1. ג. אלחסן כל בו לבניין בע"מ
 2. הכשרה היישוב חברה לביטוח בע"מ

1
2

פסק דין

3
4

5 1. התובע יליד 1957 נפגע במהלך שריפה שפרצה בבית עסק לממכר חומרי בניין בקלנסואה
6 שהוא היה בעליו.
7 לאחר מותן פסק דין חלקי בשאלת האחריות נדונה שאלת הנזק שהצדדים חלוקים בנוגע
8 להיקפו.
9

10
11

רקע בתמצית

12 2. ביום 8.8.15 בשעה 11:20 פרצה שריפה באחד ממדפי חנות עסקו של התובע ולמרות ניסיונו
13 לכבותה התלקחה האש וכילתה את תכולת המחסן. עובדי ולקוחות החנות יצאו ואילו התובע
14 שלא הצליח לאתר חלק מעובדים מחוץ לחנות, נכנס פנימה כדי לחלצם. כשהגיע לפני דלת
15 הכניסה למשרדים, אירע פיצוץ עז שהפילו ובעקבותיו נכוו פניו בדרגה ב' וידיו בדרגות ב,ו-ג.
16

17
18

הפגיעה והנכות הרפואית

19 3. התובע פונה ברכב מהמקום והובל בהמשך באמבולנס שהובילו לביה"ח בילינסון.
20 לאחר שהיה מורדם ומונשם בטיפול נמרץ הועבר למחלקת פלסטיקה, שם בוצע שתל עור בגב
21 יד שמאל. לאחר כחודשיים בבי"ח בלינסון הועבר לבי"ח לוינסטיין לשיקום. לאחר 3 שבועות
22 נוספים בבי"ח בלינסון הוחזר לבי"ח לוינסטיין לאשפוז במשך חודשיים. במשך תקופה
23 ארוכה היו ידיו חבושות בתחבושות לחץ מיוחדות. בהמשך נותח עקב כאבים בכיס המרה
24 ובוצע לו ניתוח להסרת כיס מרה.
25 התאונה הוכרה ע"י המל"ל כתאונת עבודה ונקבעו לתובע 53% נכות וכן הופעלה תקנה 15.

בית משפט השלום בכפר סבא

28 יוני 2022

ת"א 32145-02-18

- 1 מומחי התביעה פרופ' יואל אנגל קבע נכות אורתופדית בשיעור של 40% ומומחה הפלסטי
2 פרופ' מלר, קבע נכות בשיעור של 28%. מומחה הנתבעות פרופ' נרובאי קבע כי לא נותרה נכות
3 אורתופדית אלא נכות צמיתה בתחום הפלסטי אותה העריך בשיעור של 14.5%.
- 4
5 שני מומחים מונו ע"י בית המשפט.
- 6 ד"ר פאול סגיב שמונה בתחום אורתופדיית כף יד, קבע כי התובע נותר עם מגבלה תפקודית
7 ביד ימין הנובעת ממגבלה קלה בקמיצה של האגרוף ואבדוקציה של אצבעות 2-5. המגבלה
8 נגרמת מהצטלקות העור ומפריעה בעיקר לכיפוף הסופי והרחוק.
9 בגין מגבלה זו קבע נכות צמיתה בשיעור של 10% מיום 1.1.17 לפי תקנה 135(1) ב'.
10 המומחה ציין כי לאחר שחלפו 4 שנים מאז התאונה חל שיפור ולא נמצאה הגבלה בתנועות
11 שורש יד ימין וככל הנראה השבר בעצם הסירה התרפא. עוד מצא כי אין דלדול בשרירי
12 הידיים והשימוש היומיומי קיים ולא צפויה הרעה במצב הידיים.
13 המומחה קבע נכויות זמניות כדלקמן:
14 100% מיום 8.8.15 ועד 31.1.16, 50% מיום 1.2.16 ועד 31.3.16, ו-20% מיום 1.8.16 ועד
15 31.12.16.
- 16
17 לטענת ב"כ התובע אין לקבל את קביעותיו של ד"ר סגיב בחוות דעתו, שאינן הולמות את
18 המצב העובדתי. לטענתו, בהינתן מצב שבו התובע לא יכול היה להמשיך בעבודה הפיזית
19 כמקודם ועליו להתמקד בעבודה משרדית, אין מקום להעריך את הנכות בשיעור הנ"ל, מה
20 גם שהמומחה התעלם מנכות הקיימת בידו השמאלית של התובע, שנקבעה הן ע"י מומחה
21 מטעמו והן ע"י מומחה מטעם חברת כלל שפיצתה את התובע עפ"י פוליסה.
22 משכך ביקש ב"כ התובע לקבוע נכות רפואית בשיעור של 40% לפחות, כקביעת מומחה
23 התביעה, ומכל מקום את הנכות התפקודית בשיעור של 53% כקביעת המל"ל.
24 ב"כ הנתבעות טען כי אין להעניק נכות מכח שני סעיפים שונים בגין אותה פגיעה ומשהתברר
25 (בחקירת המומחה הנוסף) כי חלק מהנכויות חופפות, ממילא הנכות הרפואית וכן התפקודית
26 נמוכה יותר.
- 27
28 הואיל וד"ר סגיב לא נחקר על חוות דעתו ולא עומת עם טענות ב"כ התובע, ומשלא הונח
29 בסיס עובדתי הסותר את הקביעות בחוות דעתו, מצאתי לאמץ את הקביעות בחוות הדעת
30 במלואן.
- 31
32 המומחה בתחום הפלסטי, ד"ר מוריס טופז, התייחס לכוויות בפניו ובגפיו של התובע במהלך
33 השריפה. על פי קביעתו הפציעה הותירה אצל התובע צלקות בפניו, בצוואר, בחזה העליון,
34 בשתי הגפיים העליוניות וצלקת של אזור תורם עור בקדמת ירך שמאל, וכי הצלקות הנ"ל
35 נבעו באופן ישיר מהפציעה ומהניתוח והטיפול ששדרשו.

בית משפט השלום בכפר סבא

28 יוני 2022

ת"א 32145-02-18

- 1 בקביעת הנכויות הזמניות ציין המומחה כי הצלקות בפניו ובצווארו של התובע בלטו לעין
2 במידה ניכרת, חייבו הגבלה בחשיפה לשמש והיו כרוכות בנכות אסתטית זמנית בשיעור של
3 10% למשך שנתיים לפי סעיף 275(ב) לתקנות המלל.
4 עוד קבע כי צלקות הכוויה בגפיים העליונות ובקדמת ירך שמאל גרמו לכאבים, אי נוחות,
5 מגבלה בתנועה ונדרשו לחבישה ומיגון במפני פציעה חוזרת. כמו כן, בלטו לעין במידה ניכרת
6 והיו כרוכות בנכות אסתטית זמנית בשיעור של 20% מתאריך 8.8.15 לשנתיים לפי סעיף
7 175(ג) לתקנות.
8
9 המומחה נחקר באשר לנכות הרפואית הזמנית ואישר כי כל עוד היה התובע מאושפז או .8
10 בשיקום בבית לוינשטיין יש להכיר בנכות זמנית של 100%. למעשה הסכים חלקית לקביעותיו
11 של מומחה התובע, פרופ' מלר באשר לנכות הזמנית, אולם צמצם את התקופה רק למשך שנה
12 לאחר האירוע.
13 לטענת ב"כ התובע יש לאמץ את כל האמור בחוות הדעת של מומחה התביעה, פרופ' מלר
14 ולקבע כי הנכות הרפואית בשנתיים הראשונות תואמת 100%.
15
16 ד"ר טופז הסביר בעדותו כי בחר בחוות דעתו לערוך תחשיב ממוצע באשר לתקופת הנכות
17 הזמנית, אולם כבר על פי ההיגיון אפשר להבין כי בתקופה שהתובע היה מכוסה בתחבושות
18 ומאושפז, יש לקבע אמת מידה של אי כושר מלא.
19 המומחה העיד כי בדק את התובע פעמיים, פעם שניה לצורך תיעוד הגוון של הצלקות,
20 ובהדגישו את ההבדלים בקביעותיו למול אלו של פרופ' מלר מטעם התביעה, קבע שההבדלים
21 במצב התובע יכולים להיות הדרגתיים לאורך זמן ובוודאי שעה שערך את חווה"ד חמש שנים
22 מאוחר יותר.
23 מצאתי את עדותו של המומחה סבירה ואמינה לאור ההסברים המפורטים בעדותו, ועל כן
24 אני מאמצת את קביעתו באשר לתקופת הנכות הזמנית בתחום הפלסטי, שתעמוד בשיעור של
25 100% למשך שנה.
26
27 באשר לנכותו הצמיתה של התובע ראה ד"ר טופז לאבחן בין האזורים השונים . 9
28 באשר לצלקות בפנים, קבע כי במהלך הזמן חל שיפור במראה ובמבנה הצלקות, ואילו אזור
29 הכוויה נותר עם שינוי בפיגמנט לכהה יותר הבולט לעין, ביחס לגוון העור בחזה. השינוי
30 בפיגמנט נראה כלאחר שיזוף מכער, במידה קלה בלבד, ולכן הצלקות בפנים ובצוואר מקנות
31 נכות אסתטית בשיעור 4% בהסתמך על סעיף 175(ג) החל מ 8.8.17.
32 באשר לכוויות בגפיים העליונות, ציין כי היו בחלקן ממדרגה שניה ובחלקן העיקרי נרפאו ע"י
33 ריפוי משני. לדבריו, מראה ומבנה הצלקות לא צפוי להשתפר בצורה משמעותית במהלך הזמן
34 ואף קיימת אפשרות סבירה להחמרה במצב הצלקות עקב פציעות או החמרה במצבו הכללי
35 של התובע בעיקר באזורי הכוויה באמות ובכפות הידיים שם נגרמו שינויים קבועים בעור,
36 שנתר דק ופגיע. האזורים האחרונים נתונים לפציעות חוזרות ונשנות, ההתכייבויות עלולות

בית משפט השלום בכפר סבא

28 יוני 2022

ת"א 32145-02-18

- 1 להחמיר עם השנים ועלולים להופיע מצבים של זיהום. כמו כן, באזורי הצלקות נצפו צלקות
 2 לא יציבות שמחייבות המשך טיפול מקומי והצפויות להחמיר בעתיד. משכך קבע, כי הנכות
 3 האסתטית והתפקודית מגיעה להערכתו ל-15% החל מ-8.8.17 לפי סעיף (1)75 (ב) לתקנות.
 4 באשר לצלקת בירך שמאל לאחר קציר עור בעובי חלקי, עיקרה שינוי פיגמנט מעט כהה על
 5 רקע גוון העור סביבה. הצלקת בעבר היתה כרוכה ברגישות מקומית, אי נוחות וכאב, אולם
 6 במהלך הזמן חלה הטבה וכיום אינה בולטת לעין, אינה מכערת, ואינה כרוכה בנכות צמיתה.
 7
 8 ב"כ התובע חלק גם על קביעותיו של ד"ר טופז בנוגע לנכות צמיתה.
 9 לשיטתו, המומחה טעה בקביעת שיעור הנכות המתאימה, שהרי אף לפי התיאור בחוות דעתו
 10 של מצב התובע הוא הולם יותר את האמור בסעיף (2)75 ולא (1)75 לתקנות, כפי שקבע. הסעיף
 11 הראשון כמו גם סעיף (2)75(ג) נועדו לפגיעות בפנים ובצוואר והיה עליו לקבע לפחות נכות
 12 בשיעור של 20% לשנתיים הראשונות ו-10% לצמיתות או כפי שנקבע במל"ל לפי נכות צמיתה
 13 בשיעור של 20%.
 14 המומחה נחקר בנקודה זו והסביר כי הוא קובע את אחוזי הנכות על פי מדרג שמבוסס על
 15 ניסיונו במהלך שנות עבודתו ובהשוואה למקרים אחרים, וזאת על מנת לדייק את קביעות
 16 תקנות המל"ל. יתר על כן חלוף הזמן הוא פקטור משמעותי בקביעת הנכות לנוכח המצב
 17 העדכני, השונה מהמצב הראשוני בו פגש בתובע, וגם זאת לאחר כארבע שנים לאחר חוות
 18 דעת מומחה התביעה.
 19
 20 זאת ועוד, הואיל ועסקינן במצב המתואר כצלקת בפנים שתואר ע"י המומחה כ" **מכער**
 21 **במידה קלה בלבד** " ביקש ב"כ התובע להבין מדוע לא אימץ המומחה את קביעת התקנות
 22 ולקבע שיעור נכות של 10% לפחות.
 23 המומחה הסביר כי בהינתן פגיעה קלה יחסית, שאינה דורשת ניתוח, מצא לקבע שיעור נכות
 24 המתאים לפגיעה. לדבריו אמנם לא ניתן לשפר את מצב הפנים בטיפול רפואי ולא צפוי שינוי
 25 משמעותי לאורך זמן, אולם המצב יכול להשתפר בתהליך טבעי של ריפוי. לעומת זאת בכל
 26 הנוגע לשתל בידיים מכיוון שצלקות אלו הן חלקן כירורגיות, ויכולות להשתנות כתוצאה
 27 משימוש בידיים כשהן נתונות לפציעות חוזרות, לכן הכיר במגבלות שנתרו לתובע בידיים
 28 והצורך במיגון.
 29
 30 למעשה המומחה אישר כי הצלקות בידיים מצביעות לא רק על פגיעה אסתטית אלא גם פגיעה
 31 תפקודית, מכיוון שנותרה הגבלה בזמן תנועתיות בעיקר בסוג עבודה פיזית, שאז יכול שיופיעו
 32 פצעים בעור, כאשר קיים סיכוי נמוך לשינויים ממאירים. לשיטת המומחה נתן לכל אלו
 33 ביטוי בקביעת שיעור הנכות והדגיש כי לא מדובר בהגבלה בתנועה מכיוון שהצלקת נעה על
 34 פני הרקמה, ואף לא מדובר בקיבוע של הצלקת, אולם לאור רגישות העור, אזי במהלך
 35 התנועתיות יכולים להופיע הפצעים הנ"ל.

בית משפט השלום בכפר סבא

28 יוני 2022

ת"א 32145-02-18

1 המומחה לא יכול היה בחקירתו לבקשת ב"כ הנתבעות, לחלץ מתוך הנכות שקבע לגפיים
2 העליונות את זו שניתן לשייך לידיים, משום שלדידו היה עליו לבדוק לצורך כך את התמונות
3 בהגדלה. עם זאת אישר כי בהינתן הגבלה הנגרמת בשתי הידיים יש חפיפה לקביעת המומחה
4 בתחום האורתופדי.
5

6 דומה שחקירת המומחה הובילה לחיזוק הממצאים שקבע ולא הונח הבסיס לסטות ממנה.
7 מצאתי את עדות המומחה הגיונית, מקצועית, סבירה ונהירה בתיאור מצבו של התובע
8 לאשורו, בשיקול הדעת שהפעיל המומחה בקביעת נכותו הצמיתה של התובע והבסיס
9 העובדתי שעמד ביסודה, ולכן אני מאמצת אותה במלואה. ודוק, החפיפה הנטענת היא
10 חלקית ביותר בגזרה המצומצמת עליה העיד המומחה.
11

12 12. ב"כ התובע הוסיף ומנה בסיכומיו בעיות רפואיות מהן סבל התובע, שלדעתי יש לשייכן
13 לתאונה. בין אלו ציין את החשיפה לעשן שפגעה בריאות התובע, ואת כריתת כיס המרה
14 שבוצעה ביום 27.10.15. לטענתו יש לקשור בעיות אלו לתאונה, הואיל ומדובר כנראה
15 בסיבוך שיכול שקרה עקב זיהום או תופעת לוואי לחשיפה לעשן ולאש.
16 בעניין זה מצאתי לקבל את טעוני הנתבעות.
17 אין ספק שמדובר בעניין שבמומחיות הכוללת גם את שאלת הקשר הסיבתי בין בעיותיו
18 הרפואיות הנ"ל של התובע לתאונה, ולכן משלא הוגשו חוות דעת רפואיות מטעמו בנוגע לכך
19 לא ניתן לדון בהן כלל.
20

תפקודיות

21
22
23 13. ב"כ התובע הפנה לפסיקה וטען כי על פיה על ביהמ"ש לשקול מספר שיקולים בקביעת הפגיעה
24 התפקודית כמו כישוריו, עיסוקו לפני ואחרי התאונה, אפשרויות עיסוקו במומו, והעדר
25 ביטחון תעסוקתי ככל שעסקו ייסגר, והוא יפלט לשוק התעסוקה. עוד הדגיש את עבודת
26 הכפיים שהייתה מנת חלקו של התובע עובר לתאונה ואשר לאחריה צומצמה פעילותו לעבודה
27 חלקית בתחום ניהולי בלבד, לאור העובדה כי המשך עבודתו הפיסית וחשיפתו לשמש מסכנת
28 את בריאותו. יתר על כן לטענתו השינוי המוגדל בשכרו לא מעיד בהכרח על שינוי בפועל.
29 לעומתו ב"כ הנתבעות טען שמן הראיות שהוצגו ולאחר עדותו של ד"ר טופז, עולה כי הנכויות
30 שנקבעו ע"י המומחים הן נכויות חופפות ולא מצטברות, ועל כן משמעותן התפקודית פחותה.
31 כמו כן נטען כי יש ליתן את הדעת לקביעת המומחה האורתופדי על פיה בדיקת התובע באשר
32 למצבו העדכני, מעידה כי התובע יכול לעשות שימוש מלא בשתי הידיים. ב"כ הנתבעות קורא
33 לזקוף את מחדלי התובע להוכיח את הפגיעה התפקודית באופן מלא על דרך הימנעות מהבאת
34 עדים כמו רעייתו (שעובדת בעסק) וילדיו, לחובת התובע. לכן טען כי היות שהאחרון לא שינה
35 את מהלך חייו ושב לעבודה והכנסותיו האמירו, ממילא לא הוכחה נכות תפקודית ולמצער
36 לא יכולה לעלות על 10%.

בית משפט השלום בכפר סבא

28 יוני 2022

ת"א 32145-02-18

14. התובע העיד כי עובר לתאונה היה עובד משעה חמש בבוקר עד 20:00 ואילו לאחריה אינו יכול לחזור לכך והוא עובד משעה 8:00 עד ל 14:30 – 15:00. ברם, לא הוצגה ראיות מספיקות לתמיכה בעדותו ואילו הדוחות הכספיים מעידים על עלייה בשכר.

לפיכך, בהינתן עבודה פיזית הכרוכה בעיסוקו של התובע, ולאור העובדה (העולה אף בקביעת המומחה האורתופדי) שהוא עובד עבודה משרדית שפירותיה ניכרות בשכרו, לא ניתן להעריך את הפגיעה התפקודית באופן החורג משיעור הנכות הרפואית, וזאת בהלימה לקביעות המומחים לרבות החפיפה המוכחת, ותוך מתן ביטוי בחישוב הנזק לאופי המגבלות שנתרו לתובע לצמיתות.

הנזק

הפסד שכר

14. התובע הוא בעל המניות היחיד של הנתבעות 1 (להלן- "החברה") אותה הקים בשנת 2004 ועבד בה כמנהל שכיר מאז ועד למועד עדותו. החברה נהלה מחסן וחנות לחומרי בניין בגודל של כ-900 מטר על שטח של כ 7 דונם בקלנסואה והעסיקה עובר לאירוע השריפה כ 7-8 עובדים.

על פי תלושי השכר לשנת 2013 השתכר התובע סך שנתי של 174,060 ₪ ובשנת 2014 סך של 173,722 ₪ ברוטו. כשחזר לעבוד בחברה בשנת 2018 ובאופן חלקי השתכר סך של 69,361 ₪ ש"ח קרי, 5,780 ₪ לחודש ועל כן נשא לטענתו בהפסד שכר של 104,530 ₪.

לדבריו גם החברה התאוששה בקושי לאחר השריפה, העבודה ירדה והחברה מעסיקה כיום 4-5 עובדים. אשתו גם עבדה בחברה כמנהלת כספים במשרה חלקית ולאחר השריפה החלה לעבוד "יום ולילה" ושכרה עלה בהתאם.

בשנת 2019 שכרו הממוצע הגיע ל 7572 ₪ ורק מסוף שנת 2019 הגיע שכרו לסך של 16,489 ₪ ואילו לא נכותו יכול היה להשביח את שכרו עוד יותר.

התובע חשף והציג גם מאזני החברה על מנת לשכנע כי אשתו מהווה חלק פעיל מאד בעסק לאור נכותו, אולם כאמור לא טרח להביאה לעדות.

אמת, מידת ידיעותיו של התובע בענייני השכר לא הייתה גבוהה, ולא הוצג על ידו הסבר לאופן קביעת השכר הנתון לשיקול דעתו בהלימה לנתוני ההכנסות. משכך בין היתר ביקש להסתייע בעדותו של רוה"ח ויסאם גזאווי.

המסקנה המתבקשת מעדותו של רוה"ח הנ"ל הייתה שגרף ההכנסות בחברה עלה לאחר האירוע, אם כי אין להתעלם מהתנודתיות העסקית המתחווית בדוחות הכספיים.

מן המקובץ, מצאתי לקבל את טענות התובע באשר לבסיס השכר שיעמוד על סך 14,500 ₪.

בית משפט השלום בכפר סבא

28 יוני 2022

ת"א 32145-02-18

16. התובע העיד כי שהה בתקופת אי כושר מלא של 26 חודש. כדבריו (עמ 40 לפר'):
 2
 3 "אני שנתיים וחצי הייתי עם חבישות לחץ, עם כאבים, עם הידיים,
 4 לא יכלתי לנוע ולא כלום"
 5
 6 ראינו כי מומחי בית המשפט הגדירו את תקופת אי הכושר המלא למשך שנה בלבד ואילו
 7 בהמשך קבעו נכויות זמניות נמוכות יותר.
 8 לכן תוגדר תקופת אי הכושר המלא עד לסוף 2016 בלבד, והפסד השכר לעבר יקבע בסך של
 9 246,500 ₪ (14,500 * 17). מתום תקופת אי הכושר על פי שיעור הנכות ועד למועד החזרה
 10 לעבודה ומאז עד לעליה בשכרו, בצירוף ריבית על כל אלו, יפסק סכום גלובאלי, המגלם את
 11 טענות הצדדים בנוגע להיקף העיסוק בפועל וגובה השכר שנקבע, ובסך של 150000 ₪.
 12 באשר לעתיד, בהתבסס על השכר כפי שנקבע, כמתואר לעיל, ובהשפעת הנכות הרפואית
 13 העומדת בהלימה להשפעתה התפקודית ובהתחשב בחפיפה החלקית, אני פוסקת לתובע
 14 פיצוי כולל פנסיה בסך 75,000 ₪ (מקדם 25.82% - 50% אקטוארי). לאלו יתווסף פיצוי בגין
 15 פנסיה בסך 58,937 ₪ סה"כ הפסד שכר: 530,437 ₪.

הוצאות רפואיות ונסיעות

17
 18
 19 17. התובע הצהיר כי הוציא הוצאות רפואיות רבות בשל השיקום, החבישות והטיפולים
 20 המשקמים שכוסו ע"י המל"ל רק חלקית, וכך העיד כי נזקק לנסיעות רבות לטיפולים אולם
 21 לא שמר בידו קבלות.
 22 לטענת הנתבעות, בהעדר הצגת קבלות, משלא פנה התובע למל"ל לקבלת החזר הוצאותיו,
 23 אין לתובע להלין אלא על עצמו.
 24 אני סבורה כי בתקופת אי הכושר נזקק התובע להוצאות מרובות ואף חריגות בהתחשב במצבו
 25 ואני פוסקת לו סך של 20,000 ₪.

עזרת הזולת

26
 27
 28
 29 18. לטענת התובע, במשך התקופה בה היה מנוטרל מיכולת עבודה, מילאה את מקומו בחברה
 30 אשתו בסיוע רוה"ח.
 31 אין חולק שאשת התובע החלה לעבוד בעסק קודם לתאונה כמנהלת חשבונות בהיקף של 1/3
 32 משרה, אולם לטענת התובע לאחר התאונה נאלצה לעבוד 10-12 שעות ביממה, קרי משרה
 33 וחצי. היות שלא היו בידי החברה האמצעים לשלם לה את שכרה הראוי, הועלה שכרה רק
 34 בינואר 2016 משכר של 9,750 ₪ לשכר של 15,800 ₪. בהמשך לאור שיקום העסק ועליית
 35 המחזור העסקי בוצעה התאמה ושכרה הגיע לסך של 31,000 ₪.

בית משפט השלום בכפר סבא

28 יוני 2022

ת"א 32145-02-18

1 ב"כ הנתבעות טען גם בעניין זה, כי בהעדר ראיה על היקף העזרה לא ניתן לפסוק לתובע פיצוי
2 לעבר ואילו לעתיד לא הוכחה כל מגבלה.
3 בהתחשב בתקופת אי הכושר הארוכה למול מגבלות התובע כמפורט ע"י מומחי בית המשפט,
4 ומבלי להתעלם מעדותו כי אשתו הייתה עסוקה כל כלה בעסק ועדות אחרת מפיה לא הובאה,
5 יש לפסוק לו פיצוי גלובאלי לעבר ולעתיד בסך של 50,000 ₪.

כאב וסבל

9 19. אני מקבלת את טענות התובע כי בהינתן כוויות באזורים שונים בגופו כמתואר, הטיפולים
10 ותקופת אי הכושר המלא הארוכה, יש לפסוק לו פיצוי משמעותי ואני מעמידה אותו על סך
11 של 300,000 ₪.

ניכויים

15 20. מסך הנזק המסתכם ב 900,437 ₪ יש לנכות את תקבולי המל"ל בסך של 1,067,944 ₪ ולכן
16 צודקות הנתבעות שהתביעה נבלעת בתקבולים אלו.

הזכאות ל 25%

20 21. ב"כ הנתבעות מבקש לדחות את התביעה גם מן הטעם שהתובע אינו זכאי ל 25% מנזקיו
21 בהיות התביעה כנגד מעביד, ומשלא שלח מכתב רשום למל"ל כמצוות סעיף 330 לחוק
22 הביטוח הלאומי.
23 ב"כ התובע ביקש בסיכומי התשובה לדחות את הנטען ולקבע שהתובע זכאי על פי הוראת
24 הסעיף הנ"ל ל 25% מסך הפיצוי הפסוק, וזאת משום שהמוסד לביטוח לאומי מודע לקיומה
25 של תביעת הנזיקין וקיבל הודעה מתאימה.
26 לאחר סיכומי הצדדים ועל פי רשות בית המשפט הגיש התובע מכתב בא כוחו מיום 14.4.22
27 שנשלח למוסד לביטוח לאומי ועותק תביעתו למל"ל שהגיש בזמנו.
28 לטענת ב"כ הנתבעות אין בכל אלו לסייע לתובע מחמת שלא קוימו תנאי הוראת החוק לקבלת
29 הזכאות הנ"ל.

31 22. סעיף 330 לחוק הביטוח הלאומי מטיל על הנפגע למסור הודעה בדואר רשום ותוך זמן סביר.
32 מטרת ההודעה הנ"ל היא להבטיח כי המידע יגיע למוסד לביטוח הלאומי על מנת שיוכל
33 לכלכל צעדיו, ולאפשר לו להצטרף לתביעה או להגישה בהקדם ולבקש את איחודה עם תביעת
34 הניזוק.
35 בע"א 487/82 נדלר נ' שדה פ"ד לח (4) 21 (1984) התייחס בית המשפט העליון לדרישה בסעיף
36 הנ"ל במהדורתו הקודמת, ואמר:

בית משפט השלום בכפר סבא

28 יוני 2022

ת"א 32145-02-18

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36

"אין לשכוח, כי הסעיף 152(ג) הנדון בא להיטיב עם הניזוק ולפצותו מעבר לנזקו הממשי, כפי שנפסק. מן הדין איפוא, שניזוק, הרוצה ליהנות מזכות זו, יטריח עצמו ויקיים את חובתו שלו כלפי המוסד כרוחן וכלשונו של הוראות החוק הנוגעות לעניין זה."

עם הזמן, בתי המשפט שנדרשו לסוגיה הקלו בנוגע לדרישה הפרוצדוראלית של משלוח בדואר רשום ובחנו הגעתה של ההודעה למלל בפועל. כמו כן בחנו את תכלית ההורה ומטרתה כפי שנאמר בע"א 1896/15 פלוני נ כמיל ג'ועיה (8.12.15) :

"תכלית החוק - כאמור, להסדר הקבוע בסעיף 330 לחוק תכלית כלכלית, שעניינה עידוד הניזוק להגיש תביעה כנגד המזיק, על מנת לאפשר למל"ל לחזור אל המזיק. לצד תכלית זו ניצבת גם תכלית חברתית, שעניינה מתן בונוס מסוים לניזוק, הנתפס כצלע החלש של המשולש, וכפי שנאמר בעניין מנורה: "הסדר זה – שהוא סוציאלי במהותו – מזכה את המל"ל בפחות ממה ששילם לעובד הנפגע, ואת העובד הנפגע בלמעלה ממלוא נזקו".

יוטעם כי בית המשפט ביכר בפסק הדין הנ"ל את זכות הניזוק על פני המזיק בנוגע לפרשנות הסעיף הנ"ל, וצוין כי הטבה זו כרוכה בכך שהנפגע עמד בעיתוי ובאופן הנדרש בסעיף הנ"ל.

בענייננו, הבסיס העובדתי למשלוח ההודעה הוצג באיחור ובאופן חלקי, ולא הוברר באם המכתב שהוצג נשלח בדואר רשום. כמו כן הודעה על כוונה להגיש תביעת נזיקין המופיעה בטופס הסטנדרטי של התביעה לדמי פגיעה לא עונה על דרישת ההודעה. (ראה ע"א 487/82 הנ"ל)

דומה כי גם בנוגע למסירת הודעה בזמן סביר קשה להלום כיצד המכתב שנשלח לאחר חלוף 4 שנים מאז הגשת התביעה (בנוגע לאירוע משנת 2015), וזאת לאחר ישיבת ההוכחות ותום פרשת התביעה ולאחר הגשת כל סיכומי הצדדים, עומד בדרישה כנ"ל. עם זאת, במצב חריג שבו נמסרה הודעה למל"ל טרם מתן פסק הדין אין מקום לשלול מהתובע את זכאותו לפיצוי בתחומי 25% מהנזק. יפים לכאן דברי בית המשפט העליון בע"א 2287/16 פלונית נ' מ"י (12.3.18) המפנים לקביעה בע"א 1896/15 הנ"ל כדלקמן:

" האפשרות שניתנת לניזוק ליהנות מפיצוי בגובה 125% מהנזק, על חשבון המל"ל .... כמו כן נפסק, כי הניזוק יהנה מאותו "בונוס" של 25% גם אם חלה התיישנות שמונעת מן המל"ל לחזור על המזיק,

בית משפט השלום בכפר סבא

28 יוני 2022

ת"א 32145-02-18

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16

.....בבחירה בין האפשרות שהמזיק לא ישלם כלל לבין האפשרות שהניזוק יקבל 125% מהנזק, הכף נוטה לכיוון הניזוק "

נקודת המוצא היא אם כן, שקיום ההוראה הנ"ל כשלעצמו מזכה את הנפגע בפיצוי בתעדוף על פני הברירה האחרת.

לסיכום

24. לאור כל האמור, אני מחייבת את הנתבעות לשלם לתובע בתוך 30 יום סך של 225,109 ₪. לסכום זה יתווספו הוצאות בגין אגרה ושכר טרחת עו"ד בסך של 39,507 ₪.

ניתן היום, כ"ט סיוון תשפ"ב, 28 יוני 2022, בהעדר הצדדים.

רחל קרלינסקי, שופטת בכירה